

bez zbytečného otálení umožněno, ihned po zastavení vlaku dáti vhodné znamení, že vystupují. V souzeném případě zjistil odvolací soud, doplniv průvodní řízení, že ve stanici P. je předepsáno zdržení kratší jedné minuty a že vlak tam zastavil kratšeji než obvykle a než bylo třeba, by cestující mohli průvodčího vlaku upozorniti, že chtějí vystoupiti. V tom, že v souzeném případě vlak nezastavil ani tak dlouho, by všem cestujícím, a tedy i manželu žalobkyně bylo bez zbytečného otálení umožněno průvodčího vlaku upozorniti, že chtějí vystoupiti, a aby jim byly dveře vagonu otevřeny, jest spatřovati úchytku od normálního provozu, a tudíž příhodu v dopravě.

Jest zjištěno, že usmrcený K. počal sestupovati se schůdků vagonu, když již vlak byl v pohybu, a že tak učinil, ač byl svědkem M-em varován, kteréž upozornění K. hrubě odbyl. Odvolací soud správně k tomu poukázal, že K. jednal proti výslovnému zákazu § 95 žel. dopr. ř., i proti přirozeným požadavkům obvyklé opatrnosti a že proto usmrcený K. si úraz svou hrubou neopatrností spoluzavinil.

Čís. 13598.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

Byl-li pracovním soudem ve sporu přes 300 Kč vydán rozsudek pro zmeškání podle §§ 396 a 442 (1) c. ř. s. a v odvolání byl uplatňován jen odvolací důvod zmatečnosti podle § 28 čís. 2 a 4 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 447 čís. 2 a 4 c. ř. s., nelze před odvolacím soudem projednávat celou věc znovu, nýbrž jest na odvolacím soudě, by zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by byla podle zákona projednána procesním soudem.

V takovém případě rozhodne odvolací soud o odvolání usnesením v neveřejném zasedání v senátě, jenž musí býti složen ze tří soudců z povolání a ze dvou přísedících.

(Rozh. ze dne 1. června 1934, Rv II 53/33.)

Žalobě o 5.220 Kč pracovní soud rozsudkem pro zmeškání žalovaného podle §§ 396 a 442 (1) c. ř. s. vyhověl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Proti rozsudku prvního soudu podala žalovaná odvolání z důvodu zmatečnosti, činíc návrh, by napadený rozsudek byl zrušen, a věc byla vrácena pracovnímu soudu. Důvody odvolací nebyly shledány správnými a odkazuje se odvolatelka na vývody napadeného rozsudku, jež odpovídají zjištěnému skutkovému a právnímu stavu a nebyly odvoláním nijak vyvráceny. Zmatečnost namítá odvolatelka proto, že nebyl pracovní soud řádně obsazen, ježto rozsudek pro zmeškání byl vydán bez přísedících a že jí byla odňata možnost projednávatí dne 1. října 1932 před soudem, ana neobdržela písemné vyrozumění o stání, jak jí při prvním roku bylo oznámeno. Proti tomu udal žalobce, že nešlo dne 1. října 1932 o sporný rok, nýbrž o odložený I. rok, jenž dne 24. září 1932 konán nebyl, takže rozsudek pro zmeškání byl právem vydán bez přísedících a že žalovaná o stání na den 1. října 1932 byla ústně vyrozuměna. Ve smyslu § 33 zák. čís. 131/1931 o pracovních

soudech jest o odvolání znovu rozhodnouti v mezích určených návrhy stran, neplatí proto ustanovení §§ 471, 477 a 478 c. ř. s., takže odvolací návrh žalované strany na zrušení rozsudku a na vrácení věci procesnímu soudu je nepřipustný, a mimo to podle § 33 odst. (3) cit. zák. nemůže býti učiněn. Nebylo proto lze o odvolání věcně rozhodnouti, pročež bylo zamítnuto.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by, doplně řízení, znovu rozhodl.

Důvody:

Dovolání opřenému o dovolací důvody čís. 2 a 4 § 503 c. ř. s. nelze upříti oprávnění. Pokud jde o pracovní spory hodnoty větší než 300 Kč, stanoví § 33 odst. (1) zák. čís. 131/1931 sb. z. a n., že se věc projednává před odvolacím soudem znovu v mezích určených návrhy stran v odvolání. Při tom zákon ovšem předpokládá, že věc byla již jednou v prvé stolici projednávána. Avšak o projednání věci nelze mluvit, nebyl-li první soud řádně obsazen a vůbec ne, byl-li prvním soudem vydán rozsudek pro zmeškání podle §§ 396 a 442 (1) c. ř. s. K odvolání z rozsudku pro zmeškání, jež uplatňuje jen odvolací důvody zmatečnosti podle § 28 čís. 2 a 4 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 477 čís. 2 a 4 c. ř. s., nelze tedy před odvolacím soudem projednávat celou věc znovu, když o ní dosud vůbec projednáno nebylo a ani rozsudek nebyl vydán soudem řádně obsazeným, a odvolací soud, jenž má v takových věcech činiti nápravu, nemůže postupovati jinak, než zrušením zmatečného rozsudku a vrácením věci prvé stolici, by věc byla podle zákona projednána procesním soudem, což se dosud nestalo. Nejvyšší soud vyslovil proto v rozhodnutí čís. 13109 sb. n. s. právní názor, že v podobných případech rozhodne odvolací soud o odvolání usnesením v zasedání neveřejném v senátě, který musí býti složen ze tří soudců z povolání a ze dvou přísedících (§ 32 zák. čís. 131/1931). Dovolatelka tedy nepochybila, učinivši odvolací návrh, by napadený rozsudek i s řízením mu předcházejícím byl zrušen, pochybil však odvolací soud, maje nesprávně za to, že vzhledem na takto upravený odvolací návrh se nemusí věcně obíratí obsahem odvolání, nepřipustiti důkazy navržené oběma stranami k dolíčení pokud se týče k vyvrácení uplatňovaných důvodů zmatečnosti, a zamítl-li tudíž odvolání na podkladě úplně nedostatečném (§ 503 čís. 4 a 2 c. ř. s.). Bylo proto podle § 35 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n. a § 510 c. ř. s. napadený rozsudek odvolacího soudu zrušiti a věc vrátiti odvolacímu soudu s příkazem ve výroku uvedeném.

Čís. 13599.

Úprava pachtovného při zemědělských pachttech (vládní nařízení ze dne 29. července 1933, čís. 164 sb. z. a n.).

Zásady § 9 vl. nař. jest použití nejen na pachtovné, které za platnosti vládního nařízení teprve dospěje, nýbrž i na pachtovné již zaplacené.

(Rozh. ze dne 2. června 1934, R I 415/34.)